

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la admiterea recursului

în cauza civilă

CA „General Asigurări” SA vs. Barcaru Victor

(încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare)

împotriva încheierii din 4 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2r-3/26

NR. PIGD 2-24133818-01-2r-12012026)

Respingerea cererii de repunere în termenul de declarare a apelului, fără a fi analizate toate circumstanțele. Restituirea neîntemeiată a cererii de apel în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, jud. S. Bîcu,
Curtea de Apel Centru, jud. S. Dimitriu, E. Badan-Melnic, V. Gîrleanu,

28 ianuarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de avocatul Alexandru Bogos în interesele lui Victor Barcaru,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 22 noiembrie 2024, CA „General Asigurări” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Barcaru, privind încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare.

2. Prin hotărârea din 13 iunie 2025 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, s-a admis parțial acțiunea. S-a încasat de la Victor Barcaru în beneficiul CA „General Asigurări” SA, cu titlu de prejudiciu material suma de 39 084 de lei și cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 7 019 lei, iar în total suma de 46 103 lei.

3. La 7 octombrie 2025, avocatul Alexandru Bogos în interesele lui Victor Barcaru a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 13 iunie 2025, solicitând repunerea în termen a apelului, admiterea lui, casarea hotărârii și emiterea unei decizii prin care acțiunea să fie respinsă.

4. Prin încheierea din 4 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea de repunere în termenul de declarare a apelului înaintată de avocatul Bogos Alexandru, în interesele lui Victor Barcaru. S-a restituit apelul declarat de avocatul Bogos Alexandru, în interesele Barcaru Victor, împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 13 iunie 2025.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

5. La 12 decembrie 2025, avocatul Alexandru Bogos în interesele lui Victor Barcaru a declarat recurs împotriva încheierii din 4 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii și restituirea cauzei instanței de apel.

ARGUMENTELE RECURSULUI

6. În motivarea recursului, a invocat că încheierea Curții de Apel Centru din 4 noiembrie 2025 este nelegală și neîntemeiată, întrucât omisiunea termenului de declarare a apelului nu este imputabilă recurentului.

7. Recurentul a susținut că nu a avut cunoștință despre examinarea cauzei în primă instanță, procesul fiind examinat în lipsa sa, ca urmare a citării publice, fără ca această modalitate să îi asigure o informare efectivă.

8. A arătat că nu a primit hotărârea instanței de fond, aceasta fiind restituită instanței cu mențiunea „nereclamat”, iar despre existența hotărârii a aflat ulterior, moment din care a acționat prompt.

9. Recurentul a invocat că este o persoană în etate, fără acces la mijloace electronice de informare, astfel încât citarea publică nu i-a permis să ia cunoștință de proces și de termenele stabilite.

10. A susținut că, în aceste condiții, repunerea în termenul de declarare a apelului era justificată, iar respingerea cererii și restituirea apelului reprezintă o soluție formalistă, care îl privează de dreptul la apărare și de accesul efectiv la justiție, garantate de art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 CEDO.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

11. Art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

12. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

13. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

14. Art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: b) să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.”

15. Art. 362 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.”

16. Art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen”.

17. Art. 100 alin. (1), (1¹) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei

împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară. Cererea de chemare în judecată și actele de procedură ale instanței de judecată se comunică autorităților publice, persoanelor juridice de drept privat și avocaților prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, la care aceștia sînt conectați prin adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată, în mandatul de avocat, în alte acte ce atestă utilizarea poștei electronice. Actele de procedură expediate prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor se consideră comunicate.”

18. Art. 108 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Dacă locul de aflare a pîrîtului nu este cunoscut și reclamantul dă asigurări că, deși a făcut tot posibilul, nu a reușit să afle domiciliul acestuia, președintele instanței dispune citarea acestuia prin publicitate. Publicarea în presă se consideră citare legală.”

19. Art. 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

20. Art. 111 alin. (1-3) din Codul de procedură civilă:

„Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.”

21. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

22. Art.116 alin. (1)-(4) din Codul de procedură civilă:

„Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). Repunerea în termen nu

poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

23. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul constată că încheierea contestată a fost comunicată avocatului recurentului prin poșta electronică la 5 decembrie 2025 (f.d.112), iar recursul a fost depus la 12 decembrie 2025, fiind declarat în termenul de 15 zile prevăzut de art. 425 din Codul de procedură civilă.

24. Examinând recursul declarat, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că acesta este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea încheierii contestate și restituirea problemei spre rejudecare instanței de apel, din următoarele considerente.

25. La caz, Completul reține că obiectul controlului în recurs îl constituie încheierea din 4 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, prin care a fost respinsă cererea de repunere în termenul de declarare a apelului și restituit apelul declarat împotriva hotărârii din 13 iunie 2025 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

26. Potrivit art. 116 alin. (1) și (4) din Codul de procedură civilă, repunerea în termen este admisibilă în cazul în care partea a fost împiedicată, din motive întemeiate, să îndeplinească actul de procedură în termenul legal, iar cererea este formulată în interiorul termenului de 30 de zile calculat din momentul în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea impedimentului.

27. Din materialele dosarului rezultă că pârâtul Victor Barcaru a fost citat în fața instanței de fond prin citație publică, prin publicarea anunțului în ziar (f.d.45, 48), iar actele de procedură au fost expediate la adresa indicată, corespondența fiind restituită instanței cu mențiunea „nereclamat” (f.d.61).

28. În acest context, Completul reține că citarea pârâtului prin citație publică, efectuată în condițiile art. 108 din Codul de procedură civilă, constituie o prezumție legală de comunicare, fără a garanta însă informarea efectivă a părții despre existența procesului. Prin urmare, utilizarea acestei modalități de citare nu poate fundamenta, prin ea însăși, concluzia că pârâtul a cunoscut despre dosar sau că omisiunea declarării apelului îi este imputabilă, în lipsa unei analize a posibilității reale de luare la cunoștință.

29. În lipsa oricărei dovezi contrare, Completul constată că pârâtul nu a avut cunoștință despre existența dosarului și despre desfășurarea procesului în primă instanță, împrejurare care exclude imputarea omisiunii declarării apelului și impunea o examinare efectivă a cererii de repunere în termen.

30. Totodată, din actele cauzei nu rezultă existența unei dovezi a comunicării efective a hotărârii instanței de fond către pârât, iar instanța de apel nu a stabilit

momentul concret la care acesta a luat cunoștință sau trebuia să ia cunoștință despre pronunțarea hotărârii.

31. În aceste condiții, Completul constată că, deși termenul de declarare a apelului începe să curgă, potrivit art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, de la data pronunțării hotărârii, lipsa comunicării efective a hotărârii, coroborată cu citarea pârâtului prin citație publică, este un element relevant în aprecierea motivelor invocate pentru repunerea în termen.

32. Or, Completul reține că instanța de apel a calificat omisiunea declarării apelului ca fiind imputabilă părții, fără a analiza în mod efectiv dacă aceasta a fost împiedicată, din motive obiective, să își exercite dreptul procedural, limitându-se la constatarea restituirii corespondenței poștale.

33. În plus, instanța de apel nu a verificat dacă, în circumstanțele concrete ale cauzei, comunicarea actelor de procedură a fost realizată prin toate mijloacele prevăzute de lege, astfel încât să se asigure informarea efectivă a părții cu privire la existența hotărârii judecătorești.

34. Neanalizarea acestor aspecte a condus instanța de apel la concluzia eronată că nepreluarea corespondenței este, în sine, suficientă pentru a exclude existența unor motive obiective care să justifice repunerea în termen, fără a evalua circumstanțele concrete ale cauzei.

35. Completul constată că o asemenea abordare reflectă o aplicare formalistă a dispozițiilor art. 116 din Codul de procedură civilă, contrară scopului instituției repunerii în termen, care vizează asigurarea exercitării efective a drepturilor procedurale.

36. De asemenea, Completul reține că lipsa unei analize reale a momentului încetării impedimentului invocat face imposibilă verificarea respectării termenului de 30 de zile prevăzut de art. 116 alin. (4) din Codul de procedură civilă, aspect esențial pentru soluționarea cererii de repunere în termen.

37. Respingerea cererii de repunere în termen și restituirea apelului ca tardiv, fără o analiză efectivă a circumstanțelor privind comunicarea hotărârii instanței de fond, a condus la privarea recurentului de posibilitatea exercitării efective a căii de atac.

38. O asemenea soluție afectează substanța dreptului de acces la o instanță și contravine exigențelor art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

39. Prin urmare, Completul de judecată constată că soluția Curții de Apel Centru de respingere a cererii de repunere în termen și de restituire a apelului a fost adoptată cu aplicarea greșită a dispozițiilor art. 116 din Codul de procedură civilă, ceea ce impune admiterea recursului, casarea încheierii contestate și restituirea problemei spre rejudecare instanței de apel.

40. În conformitate cu art. 427 lit. b), art. 428 alin. (1) Cod de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul declarat de avocatul Alexandru Bogos în interesele lui Victor Barcaru.

Casează integral încheierea din 4 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, emisă în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de CA „General Asigurări” SA împotriva lui Victor Barcaru, privind încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres.

Restituie cauza Curții de Apel Centru, pentru rejudecarea cererii de repunere în termenul de declarare a apelului.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu